

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

8 päivänä toukokuuta 2013*

Unionin kansalaisuus — SEUT 20 artikla — Kolmansien maiden sellaisten kansalaisten oleskeluoikeus, jotka ovat unionin kansalaisen, joka ei ole käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, perheenjäseniä — Perusoikeudet

Asiassa C-87/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 16.2.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 20.2.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Kreshnik Ymeraga,

Kasim Ymeraga,

Afijete Ymeraga-Tafarshiku,

Kushtrim Ymeraga ja

Labinot Ymeraga

vastaan

Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja J. L. da Cruz Vilaça,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.1.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Kreshnik Ymeraga ym., edustajanaan avocat O. Lang,

— Luxemburgin hallitus, asiamiehinnään C. Schiltz, P. Frantzen ja L. Maniewski,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

- Belgian hallitus, asiamiehinään T. Materne ja C. Pochet,
  - Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja J. Vlácil,
  - Tanskan hallitus, asiamiehenään C. Vang,
  - Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja N. Graf Vitzthum,
  - Puolan hallitus, asiamiehinään M. Szpunar ja B. Majczyna,
  - Euroopan komissio, asiamiehinään D. Maidani ja C. Tufvesson,
- päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 20 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain yhtäältä Kreshnik Ymeraga, tämän vanhemmat Kasim Ymeraga ja Afijete Ymeraga-Tafarshiku (jäljempänä Ymeragan aviopari) ja ensin mainitun kaksi veljeä Kushtrim ja Labinot Ymeraga ja toisaalta ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (työ-, työllisyys- ja maahanmuuttoministeri, jäljempänä ministeri) ja joka koskee ministerin päätöstä evätä Ymeragan avioparilta sekä Kushtrim ja Labinot Ymeragalta oleskeluoikeus Luxemburgissa ja määrätä heidät poistumaan Luxemburgin alueelta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2003/86/EY

- 3 Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (EUVL L 251, s. 12) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tavoitteena on vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevilla kolmansien maiden kansalaisilla on oikeus perheenyhdistämiseen.”

- 4 Direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä ei sovelleta Euroopan unionin kansalaisen perheenjäseniin.”

Direktiivi 2004/38/EY

- 5 Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY

ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77, oikaisut EUVL L 229, s. 35 ja EUVL 2005, L 197, s. 34) 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’unionin kansalaisella’ henkilöä, jolla on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus;

2) ’perheenjäsenellä’:

--

d) unionin kansalaisesta riippuvaisia sukulaisia suoraan takenevassa polvessa samoin kuin unionin kansalaisen aviopuolison tai b alakohdassa tarkoitetun kumppanin vastaavanlaisia sukulaisia;

3) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, johon unionin kansalainen siirtyy käyttäkseen oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun.”

6 Direktiivin 2004/38 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Henkilöt, joihin tätä direktiiviä sovelletaan”, säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin unionin kansalaisiin, jotka siirtyvät toiseen jäsenvaltioon tai oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa kuin jonka kansalaisia he ovat, sekä heidän 2 artiklan 2 alakohdassa määritelyihin perheenjäseniinsä, jotka tulevat heidän mukanaan tai seuraavat heitä myöhemmin.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on kansallista lainsäädäntöään noudattaen helpotettava seuraavien henkilöiden maahanpääsyä ja oleskelua, tämän kuitenkin rajoittamatta heillä mahdollisesti olevaa henkilökohtaista oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun:

a) muut kuin 2 artiklan 2 alakohdan määritelmän mukaiset unionin kansalaisen perheenjäsenet näiden kansalaisuuteen katsomatta, jos he lähtömaassaan ovat sellaisesta unionin kansalaisesta, joka on ensisijainen oleskeluoikeuden haltija, riippuvaisia tai asuivat samassa taloudessa tämän kanssa tai jos vakavat terveydelliset syyt ehdottomasti edellyttävät, että kyseinen unionin kansalainen antaa henkilökohtaista hoitoa asianomaiselle perheenjäsenelle;

--

Vastaanottavan jäsenvaltion on tutkittava laajasti kyseisten henkilöiden olosuhteet, ja sen on perusteltava heidän maahanpääsytään tai oleskelunsa mahdollinen epäminen.”

Luxemburgin oikeus

7 Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ja maahanmuutosta 29.8.2008 annetun lain (loi du 29 août 2008 portant sur la libre circulation des personnes et l’immigration; Mém. A 2008, s. 2024; jäljempänä vapaasta liikkuvuudesta annettu laki) tarkoituksena on saattaa direktiivit 2003/86 ja 2004/38 osaksi Luxemburgin oikeusjärjestystä.

8 Lain 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Unionin kansalaisilla on oikeus oleskella Luxemburgin alueella yli kolmen kuukauden ajan, jos he täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

1. he työskentelevät palkkatyöntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina;
2. heillä on itseään ja 12 §:ssä tarkoitettuja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että he eivät muodostu rasitteeksi sosiaalihuoltojärjestelmälle, ja sairausvakuutusturva;
3. he ovat kirjoittautuneet julkiseen tai yksityiseen oppilaitokseen, joka on hyväksytty Luxemburgin suurherttuakunnassa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti, pääasiallisena tarkoituksenaan osallistua koulutukseen tai tässä yhteydessä ammattikoulutukseen, ja he osoittavat, että heillä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että he eivät muodostu rasitteeksi sosiaalihuoltojärjestelmälle, ja sairausvakuutusturva.

(2) Suurherttuakunnan asetuksella täsmennetään, mitä edellä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa edellytetyillä varoilla tarkoitetaan, ja säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti kyseisistä varoista on esitettävä näyttö.

– –”

9 Lain 12 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Perheenjäseniksi katsotaan:

– –

- d) unionin kansalaisesta riippuvaiset sukulaiset suoraan takenevassa polvessa samoin kuin unionin kansalaisen aviopuolison tai b kohdassa tarkoitetun kumppanin vastaavanlaiset sukulaiset.

(2) ministeri voi antaa muille kuin 1 momentin määritelmän mukaisille perheenjäsenille näiden kansalaisuuteen katsomatta luvan oleskella Luxemburgin alueella, jos he täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

1. he olivat lähtömaassaan sellaisesta unionin kansalaisesta, joka on ensisijainen oleskeluoikeuden haltija, riippuvaisia tai asuivat samassa taloudessa tämän kanssa;
2. vakavat terveydelliset syyt ehdottomasti edellyttävät, että kyseinen unionin kansalainen antaa henkilökohtaista hoitoa asianomaiselle perheenjäsenelle.

Edellisessä kohdassa tarkoitettujen perheenjäsenten maahantulo- ja oleskeluhakemus on tutkittava laajasti ottamalla huomioon heidän olosuhteensa.

– –”

10 Lain 103 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Ministerin on ennen kolmansien maiden kansalaisten oleskelun epäämistä, oleskeluluvan peruuttamista tai uusimatta jättämistä tai heidän karkottamistaan koskevan päätöksen tekemistä otettava huomioon erityisesti se, kuinka kauan asianomainen on oleskellut Luxemburgin alueella, asianomaisen ikä, terveydentila, perhe- ja taloudellinen tilanne, kuinka hyvin asianomainen on

kotoutunut Luxemburgin yhteiskuntaan ja kulttuuriin, sekä se, missä määrin asianomaisella on yhteyksiä kotimaahansa, paitsi jos hänen oleskelunsa Luxemburgissa on uhka yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle.

Karkottamispäätöstä, lukuun ottamatta yleiseen turvallisuuteen liittyviin vakaviin syihin perustuvaa päätöstä, ei saada kohdistaa ilman laillista edustajaa tulevaan alaikäiseen, paitsi jos karkottaminen on hänen etunsa vuoksi tarpeen.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 11 Pääasian kaikki valittajat ovat lähtöisin Kosovosta. Vuonna 1999 Kreshnik Ymeraga tuli 15-vuotiaana Luxemburgiin asumaan setänsä luokse; tämä on Luxemburgin kansalainen, josta tuli hänen laillinen huoltajansa. Luxemburgin viranomaiset hylkäsivät Kreshnik Ymeragan turvapaikkahakemuksen, mutta hänen tilanteensa laillistettiin vuonna 2001, minkä jälkeen hän alkoi opiskella ja löysi vakituisen työpaikan.
- 12 Vuosina 2006–2008 Luxemburgiin saapuivat ensin Ymeragan aviopari ja sitten Kreshnik Ymeragan kaksi veljeä. Heistä vain Labinot Ymeraga oli saapuessaan alaikäinen, koska häneltä puuttui vielä kolme viikkoa täysi-ikäisyyteen. Heti saapumispäivänään he kaikki hakivat turvapaikkaoikeudesta ja täydentävistä suojan muodoista annetussa laissa (loi relative au droit d’asile et à des formes complémentaires de protection) tarkoitettua kansainvälistä suojelua.
- 13 Luxemburgin viranomaisten hylättyä Ymeragan avioparin ja Kreshnik Ymeragan kahden veljen kansainvälistä suojelua koskeneet hakemukset nämä hakivat 8.5.2008 oleskelulupaa, joka perustui perheenyhdistämiseen Kreshnik Ymeragan kanssa. Hakemus hylättiin implisiittisesti 9.8.2008, ja hylkääminen pysytettiin tribunal administratifin 9.3.2010 antamalla ratkaisulla, johon ei kuitenkaan haettu muutosta.
- 14 Tällä välin Kreshnik Ymeraga sai 16.3.2009 Luxemburgin kansalaisuuden. Ymeragan aviopari haki ministeriltä 14.8.2009 oleskelukorttia unionin kansalaisen perheenjäseninä.
- 15 Ymeragan aviopari uusi 14.8.2009 tekemänsä hakemuksen ministerille 17.5.2010 ja haki myös oleskelulupaa tai toissijaisesti oleskelulupaa Kreshnik Ymeragan kahdelle veljelle.
- 16 Ministeri hylkäsi hakemukset kolmella 12.7.2010 päivätyllä päätöksellä. Näistä päätöksistä tehty valituskin hylättiin tribunal administratifin 6.7.2011 antamalla ratkaisulla.
- 17 Kyseisessä ratkaisussa todetaan, että vaikka Kreshnik Ymeraga osallistui taloudellisesti Kosovoon jääneen perheensä menojen kattamiseen, hänen vanhempiansa ei voida katsoa olleen hänestä ”riippuvaisia” vapaasta liikkuvuudesta annetussa laissa tarkoitettulla tavalla. Koska Kreshnik Ymeraga lähti Kosovosta vuonna 1999, myöskään hänen kahden veljensä ei voida katsoa asuneen hänen kanssaan ”samassa taloudessa” mainitussa laissa tarkoitettulla tavalla, vaikka hänen on osoitettu tukeneen heitä taloudellisesti ajanjaksona 19.3.2006–20.2.2007.
- 18 Tribunal administratif hylkäsi myös perusteettomana väitteen Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan rikkomisesta, koska Kreshnik Ymeragan vanhempien ja kahden veljen oleskelun epäämiset eivät ole omiaan estämään heitä jatkamasta perhe-elämäänsä hänen kanssaan sellaisena kuin he viettivät sitä Kreshnik Ymeragan lähdettyä Kosovosta ja ennen hänen vanhempiansa ja veljiensä saapumista Luxemburgiin.

- 19 Pääasian valittajat ovat hakeneet tribunal administratifin ratkaisuun muutosta ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta. Ministerin tekemien karkottamispäätösten täytäntöönpanoa on lykätty, kunnes pääasia on ratkaistu; tämä ei koske Labinot Ymeragaa koskevaa päätöstä, joka on pantu täytäntöön ennen mainittua täytäntöönpanon lykkäämistä.
- 20 Cour administrative toteaa, että vaikka vapaasta liikkuvuudesta annetun lain tarkoituksena onkin panna direktiivit 2003/86 ja 2004/38 täytäntöön, nämä direktiivit eivät näytä olevan sovellettavissa Kreshnik Ymeragaan.
- 21 Niinpä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä asiassa on kyse siitä, voidaanko Kreshnik Ymeragan perheenjäsenille myöntää oikeus perheenyhdistämiseen Luxemburgissa SEUT 20 artiklan ja mahdollisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) tietyjen määräysten nojalla.
- 22 Tässä asiayhteydessä Cour administrative on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Missä määrin perheenkokoajalla, joka on [unionin] kansalainen ja joka hakee perheenyhdistämisen nojalla lupaa siihen, että hänen isänsä, äitinsä ja kaksi hänen veljistään, jotka ovat kaikki kolmannen maan kansalaisia, voivat muuttaa hänen luokseen hänen asuinmaahansa, jonka kansalaisuus hänellä on, on sen perusteella, että hänellä on unionin kansalaisen asema ja siihen liittyvä oikeus oleskella maassa, jonka kansalaisuus hänellä on, sellaisina kuin niistä määrätään SEUT 20 artiklassa, ja kaikkien perusoikeuskirjassa ja tarpeen vaatiessa muun muassa [sen] 20, 21, 24, 33 ja 34 artiklassa määrättyjen oikeuksien, takeiden ja velvollisuuksien perusteella oikeus perheenyhdistämiseen tilanteessa, jossa perheenkokoaja ei ole liikkunut eikä oleskellut muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalaisuus hänellä on?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti, onko SEUT 20 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio epää kolmannen maan kansalaisilta oleskelun alueellaan, kun nämä kansalaiset haluavat oleskella siellä sellaisen perheenjäsenensä kanssa, joka on unionin kansalainen, joka asuu kyseisessä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, ja joka ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionin kansalaisena.

Direktiivit 2003/86 ja 2004/38

- 24 Aluksi on huomattava, ettei pääasian valittajiin voida soveltaa direktiivien 2003/86 ja 2004/38 säännöksiä.
- 25 Ensinnäkin on todettava direktiivistä 2003/86, että sen tarkoituksena on sen 1 artiklan mukaan vahvistaa edellytykset, joiden täytyessä jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevilla kolmansien maiden kansalaisilla on oikeus perheenyhdistämiseen.
- 26 Direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaan direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta unionin kansalaisen perheenjäseniin.
- 27 Koska pääasian oikeudenkäynnissä on kyse siitä, että jäsenvaltiossa asuu unionin kansalainen ja oleskelua tässä jäsenvaltiossa perheenyhdistämisen yhteydessä kyseisen kansalaisen kanssa hakevat tämän perheenjäsenet, jotka ovat kolmannen maan kansalaisia, on todettava, ettei direktiiviä 2003/86 ole sovellettava pääasian valittajiin pääasian kohteena olevien hakemusten osalta.

- 28 Toiseksi direktiivistä 2004/38 unionin tuomioistuimella on jo ollut tilaisuus todeta, että sen tavoitteena on helpottaa sen unionin kansalaisille EUT-sopimuksessa suoraan myönnetyn henkilökohtaisen perusoikeuden, joka on liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, käyttämistä ja että direktiivin tavoitteena on erityisesti tehostaa kyseistä oikeutta (ks. asia C-256/11, Dereci ym., tuomio 15.11.2011, Kok., s. I-11365, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 29 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin unionin kansalaisiin, jotka siirtyvät toiseen jäsenvaltioon tai oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa kuin jonka kansalaisia he ovat, sekä heidän saman direktiivin 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyihin perheenjäseniinsä, jotka tulevat heidän mukanaan tai seuraavat heitä myöhemmin.
- 30 Unionin tuomioistuimella on jo ollut tilaisuus todeta, että unionin kansalainen, joka ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja on aina oleskellut jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, ei kuulu mainitussa säännöksessä tarkoitetun käsitteen ”henkilö, johon tätä direktiiviä sovelletaan” piiriin, joten direktiiviä 2004/38 ei ole sovellettava häneen (asia C-434/09, McCarthy, tuomio 5.5.2011, Kok., s. I-3375, 31 ja 39 kohta ja em. asia Dereci ym., tuomion 54 kohta).
- 31 On myös todettu, että siltä osin kuin unionin kansalainen ei kuulu direktiivin 2004/38 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”henkilö, johon tätä direktiiviä sovelletaan” piiriin, myöskään hänen perheenjäsenensä ei kuulu tämän käsitteen piiriin, koska kyseisessä direktiivissä henkilön, johon tätä direktiiviä sovelletaan, perheenjäsenille annetut oikeudet eivät ole perheenjäsenten omia oikeuksia vaan johdettuja oikeuksia, jotka he ovat saaneet henkilön, johon tätä direktiiviä sovelletaan, perheenjäseninä (ks. em. asia McCarthy, tuomion 42 kohta ja em. asia Dereci ym., tuomion 55 kohta).
- 32 Koska pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevassa asiassa asianomainen unionin kansalainen ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja on aina oleskellut unionin kansalaisena jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, on todettava, ettei hän kuulu direktiivin 2004/38 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”henkilö, johon tätä direktiiviä sovelletaan” piiriin, joten mainittua direktiiviä ei ole sovellettava häneen eikä myöskään hänen perheenjäseniinsä.
- 33 Tästä seuraa, ettei direktiivejä 2003/86 ja 2004/38 ole sovellettava kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat oleskeluoikeutta muuttaakseen sellaisen unionin kansalaisen luokse, joka on heidän perheenjäsenensä, joka ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionin kansalaisena ja joka on aina oleskellut unionin kansalaisena jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on (ks. vastaavasti em. asia Dereci ym., tuomion 58 kohta).

SEUT 20 artikla

- 34 SEUT 20 artiklasta on todettava, että unionin kansalaisuutta koskevissa perustamissopimuksen määräyksissä ei anneta mitään itsenäistä oikeutta kolmansien maiden kansalaisille (asia C-40/11, Iida, tuomio 8.11.2012, 66 kohta).
- 35 Unionin kansalaisuutta koskevilla perussopimuksen määräyksillä kolmansien maiden kansalaisille mahdollisesti myönnetyt oikeudet eivät nimittäin ole kyseisten kansalaisten omia oikeuksia vaan unionin kansalaisen liikkumisvapauden käyttämisestä johdettuja oikeuksia. Mainittujen johdettujen oikeuksien tavoite ja oikeutus perustuvat siihen toteamukseen, että niiden tunnustamisen epäminen voi loukata unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta siten, että se saa hänet luopumaan käyttämästä oikeuttaan tulla vastaanottavaan jäsenvaltioon ja oleskella siellä (em. asia Iida, tuomion 67 ja 68 kohta).

- 36 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on jo todennut, että on olemassa hyvin erityislaatuisia tilanteita, joissa oleskeluoikeutta ei siitä huolimatta, ettei kolmansien maiden kansalaisten oleskeluoikeuteen liittyvää toissijaista oikeutta ole sovellettava eikä kyseinen unionin kansalainen ole käyttänyt liikkumisvapauttaan, voida poikkeuksellisesti evätä kolmannen maan kansalaiselta, joka on kyseisen unionin kansalaisen perheenjäsen, koska tällä kansalaisella olevan unionin kansalaisuuden tehokas vaikutus jätettäisiin ottamatta huomioon, jos tällaisen epäämisen seurauksena kyseinen unionin kansalainen itse asiassa joutuisi lähtemään koko unionin alueelta eikä hän siis tosiasiallisesti voisi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella (ks. em. asia Dereci ym., tuomion 64, 66 ja 67 kohta ja em. asia Iida, tuomion 71 kohta).
- 37 Edellä mainituille tilanteille ominainen tekijä on se, että vaikka niitä säännellään säännöstoilla, jotka kuuluvat lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, eli säännöstoilla kolmansien maiden kansalaisten maahantulo- ja oleskeluoikeudesta johdetun oikeuden sellaisten säännösten soveltamisalan ulkopuolella, joissa tietyin edellytyksin säädetään tällaisen oikeuden antamisesta, niillä on kuitenkin erottamaton yhteys unionin kansalaisen liikkumisvapautteen, joka on esteenä sille, että kyseinen maahantulo- ja oleskeluoikeus evätään kolmansien maiden kansalaisilta siinä jäsenvaltiossa, jossa unionin kansalainen oleskelee, jottei liikkumisvapautta loukattaisi (ks. vastaavasti em. asia Iida, tuomion 72 kohta).
- 38 Unionin tuomioistuin on myös katsonut tässä yhteydessä, että pelkästään sen perusteella, että jäsenvaltion kansalaiselle voisi taloudellisista syistä tai perheen yhtenäisyyden säilyttämiseen unionin alueella liittyvistä syistä olla suotavaa, että hänen perheenjäsenensä, jotka eivät ole jäsenvaltion kansalaisia, voivat oleskella hänen kanssaan unionin alueella, ei sinänsä voida katsoa, että unionin kansalaisen olisi pakko lähteä unionin alueelta, jos tällaista oikeutta ei myönnetä (ks. em. asia Dereci ym., tuomion 68 kohta).
- 39 Pääasian oikeudenkäynnissä on niin, että ainoa tekijä, joka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä oikeuttaisi oleskeluoikeuden myöntämisen unionin kyseisen kansalaisen perheenjäsenille, on Kreshnik Ymeragan pyrkimys saada perheenyhdistämisen perusteella perheenjäsenensä luokseen asuinjäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on, mikä ei riitä päätelmään, jonka mukaan tällaisen oleskeluoikeuden epäamisestä voisi seurata, ettei Kreshnik Ymeraga tosiasiallisesti voisi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella.
- 40 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esiin tuomista perusoikeuksista on muistutettava, että perusoikeuskirjan määräykset koskevat sen 51 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun viimeksi mainitut soveltavat unionin oikeutta. Saman artiklan 2 kohdan mukaan perusoikeuskirjalla ei uloteta unionin oikeuden soveltamisalaa unionin toimivaltaa laajemmaksi eikä luoda unionille uutta toimivaltaa tai uusia tehtäviä eikä muuteta perussopimuksissa määriteltyjä toimivaltuuksia ja tehtäviä. Unionin tuomioistuimen on siten tulkittava perusoikeuskirjan valossa unionin oikeutta sille myönnettyjen toimivaltuuksien rajoissa (ks. em. asia Dereci ym., tuomion 71 kohta ja em. asia Iida, tuomion 78 kohta).
- 41 Sen määrittämiseksi, onko se, että Luxemburgin viranomaiset epäävät Kreshnik Ymeragan perheenjäseniltä oleskeluoikeuden unionin kansalaisen perheenjäseninä, perusoikeuskirjan 51 artiklassa tarkoitettua unionin oikeuden soveltamista, on muiden seikkojen ohessa tarkastettava se, onko kyseessä olevan kansallisen säännösten tavoitteena unionin oikeuden säännöksen täytäntöönpano, tämän säännösten luonne sekä se, tavoitellaanko sillä eri päämääriä kuin niitä, joita unionin oikeus koskee, vaikka se voikin vaikuttaa välillisesti viimeksi mainittuun, sekä se, onko olemassa erityinen alaa koskeva tai siihen mahdollisesti vaikuttava unionin oikeuden säännöstö (ks. asia C-309/96, Annibaldi, tuomio 18.12.1997, Kok., s. I-7493, 21–23 kohta ja em. asia Iida, tuomion 79 kohta).
- 42 Vaikka vapaasta liikkuvuudesta annetun lain tarkoituksena kyllä onkin unionin oikeuden täytäntöönpano, pääasian valittajien tilannetta ei säännellä unionin oikeudessa, koska Kreshnik Ymeragan ei voida katsoa olevan henkilö, johon direktiiviä 2004/38 sovelletaan, eikä pääasian

oikeudenkäynnin kohteena olevien hakemusten osalta myöskään henkilö, johon direktiiviä 2003/86 sovelletaan, eikä oleskeluoikeuden epäämisestä Kreshnik Ymeragan perheenjäseniltä seuraisi, ettei viimeksi mainittu tosiasiallisesti voisi käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella.

- 43 Niinpä se, että Luxemburgin viranomaiset epäävät Kreshnik Ymeragan perheenjäseniltä oleskeluoikeuden unionin kansalaisen perheenjäseninä, ei ole perusoikeuskirjan 51 artiklassa tarkoitettua unionin oikeuden soveltamista, joten kyseisen epäämisen yhdenmukaisuutta perusoikeuksien kanssa ei voida tutkia perusoikeuskirjassa annettujen oikeuksien kannalta.
- 44 Tällaisella toteamuksella ei oteta ennalta kantaa siihen, onko ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, jonka sopimuspuolia kaikki jäsenvaltiot ovat, määräysten valossa toteutettavan tutkinnan perusteella niin, ettei oleskeluoikeutta voida evätä pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevilta kolmansien maiden kansalaisilta.
- 45 Esitettyyn kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio epäää kolmannen maan kansalaiselta oleskelun alueellaan, kun tämä kansalainen haluaa oleskella siellä sellaisen perheenjäsenensä kanssa, joka on Euroopan unionin kansalainen, joka asuu kyseisessä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, ja joka ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionin kansalaisena, kunhan tällainen epääminen ei merkitse sitä, ettei asianomainen unionin kansalainen voi tosiasiallisesti käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

- 46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio epäää kolmannen maan kansalaiselta oleskelun alueellaan, kun tämä kansalainen haluaa oleskella siellä sellaisen perheenjäsenensä kanssa, joka on Euroopan unionin kansalainen, joka asuu kyseisessä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, ja joka ei ole koskaan käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionin kansalaisena, kunhan tällainen epääminen ei merkitse sitä, ettei asianomainen unionin kansalainen voi tosiasiallisesti käyttää pääosaa oikeuksista, jotka hänellä on unionin kansalaisen aseman perusteella.

Allekirjoitukset